

Още не се съвзела отъ уплахата си и животните почнаха да пристигатъ едно следъ друго.

Колко много се зачудиха тѣ, когато намѣриха жабата вече тамъ!

„Ти вече тукъ ли си?“ запитаха тѣ като грѣмнати.

„Квакъ!“ само каза тя.

Съ своята зелена премѣна тя седѣше гордо върху голѣмия листъ и гледаше очудено всички.

Животните бѣха сѫщо очудени, но нѣмаше що да правятъ — жабата бѣше първа стигнала.

Тогава тѣ извикаха:

„Жабата ще ни бѫде управникъ! Да живѣе жабата!“

А тя седѣше съвсемъ тихо и очудено. Тя само отвори широко уста и извика:

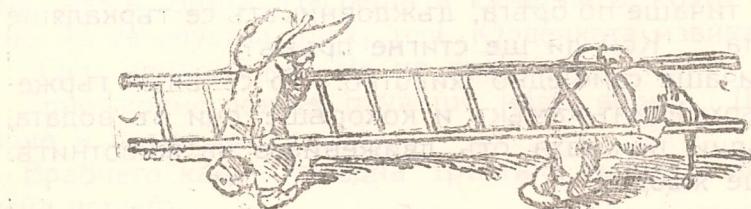
„Квакъ!“

Тѣй жабата бѣше избрана за управникъ на блатото.

— *жабата е избрана за управник на блатото*

Пилчари.

(По В. Бушъ).

Два хлапака — два глупака

Стълба взели, пѫть псели.

— Накѫде ли?